

Referitor la dosarul penal nr. 5189/2/2014 (3010/2014) al Curții de Apel București, Secția a II-a Penală, cu termen de judecată la data de 14.10.2014

**CĂTRE,
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A PENALĂ**

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul **DAN VOICULESCU**, având calitatea de inculpat apelant în dosarul Curții de Apel București, Secția a II-a Penală, nr. 5189/2/2014 (3010/2014), deținut în Penitenciarul Rahova, București, Șoseaua Alexandria nr. 154, sector 5, prin av. Gh. Mateuț, în temeiul art. 71 și urm. C.pr.pen., formulez prezenta:

CERERE DE STRĂMUTARE

a cauzei ce formează obiectul dosarului penal nr. 5189/2/2014 (3010/2014) al Curții de Apel București, Secția a II-a Penală, având ca obiect contestație în anulare, solicitându-vă, în temeiul art. 71 C.pr.pen., ca prin sentința pe care o veți pronunța să dispuneți admiterea cererii formulate, strămutarea judecării cauzei la o altă curte de apel, pentru următoarele:

MOTIVE

Cererea de strămutare a procesului se întemeiază pe faptul că, datorită împrejurărilor cauzei și calității mele există motive de suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorilor din cadrul Curții de Apel București, Secția a II-a Penală, ar putea fi știrbită.

Apreciez că la nivelul Curții de Apel București s-a creat o ambianță nefavorabilă înfăptuirii justiției, având în vedere și mediatizarea intensă a subiectului.

1. Un prim motiv pe care îl invoc constă în **publicarea unui articol la data de 20 august 2014 de către doamna judecător Camelia Bogdan, președinta completului** care a soluționat cauza mea în apel și a dispus condamnarea mea, de natură să influențeze soluția ce se va da în această cauză de către colegii ei.

Precizez că la data de 20 august 2014, d-na judecător Bogdan Camelia a dat publicității articolul „*Reflecții asupra unor situații de incompatibilitate a judecătorului în legea procesual-penală*” pe unul dintre cele mai importante situ-uri de informație juridică din România – www.juridice.ro. Așa cum cititorul este avertizat în debutul articolului, scopul declarat al acestuia este următorul: „*În articol se analizează pe larg ipoteza în care judecătorul dispunând sechestrul asigurătoriu în vederea confiscării*

speciale ar deveni sau nu incompatibil să soluționeze fondul cauzei. Autoarea demonstrează în mod documentat că nu operează un caz de incompatibilitate a judecătorului de a soluționa fondul cauzei”.

În frazele imediat următoare **se face referire în mod direct la dosarul în care am fost condamnat** de completul condus de aceeași doamnă judecător, Bogdan Camelia, care se identifică cu autoarea articolului, cu toate că, până la acest moment, nu mi-a fost comunicată motivarea deciziei definitive de condamnare.

Făcând referire în mod direct la dosarul în care am fost condamnat, autoarea, Bogdan Camelia, arată următoarele: „*În mod corect Curtea de Apel București a respins ca inadmisibilă cererea de recuzare formulată subsecvent instituirii măsurilor asigurătorii, cu motivarea că Noul Cod de procedură penală consacră un nou text de incompatibilitate, respectiv cel prevăzut în art. 64 alin. 1 lit. f, potrivit căruia judecătorul este incompatibil în măsura în care există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea sa este afectată. În egală măsură, în lumina jurisprudenței constante a CEDO, intră sub câmpul garanțiilor dreptului la un proces echitabil și aparența de imparțialitate, altfel spus ’Justice Must not Only be Done, Must be Seen to be Done’.*

D-na judecător, Bogdan Camelia, **prin publicarea acestui articol a întreprins o acțiune de imixtiune fără precedent în activitatea judecătorilor care urmează să soluționeze contestația în anulare pe care am formulat-o**, printre altele, și raportat la cazul de incompatibilitate menționat mai sus (art. 426 lit. d C.pr.pen.).

Arăt că, la data de 18.08.2014, anterior publicării articolului d-nei judecător, am înregistrat pe rolul Curții de Apel București, Secția a II-a Penală, o contestație în anulare ce are ca temei și dispozițiile cuprinse în art. 426 lit. d) C.pr.pen. privind existența unui caz de incompatibilitate. Contestația în anulare pe care am înregistrat-o formează obiectul dosarului nr. 5189/2/2014 (3010/2014) al Curții de Apel București, Secția a II-a Penală, având stabilit termen de judecată la data de 14 octombrie 2014.

Or, **dat fiind că d-na judecător, Bogdan Camelia, a dat publicității, în mod deliberat, „argumente” nelegale, dar care creează, chipurile, aparența unui studiu de specialitate prin invocarea unei jurisprudențe a CEDO care nu-și găsea aplicabilitatea în speță la momentul examenului de admisibilitate a recuzării, aceasta nu a făcut altceva decât să pună presiune publică asupra colegilor dumneaei, care urmează să soluționeze contestația în anulare pe care am formulat-o.** De fapt, acest „studiu documentat” nu este altceva decât o preluare a motivelor pe care doamna judecător le-a invocat pentru a respinge, în mod nelegal, cererile de recuzare formulate în dosarul în care am fost inculpat, fără a putea avea pretenția unui studiu de specialitate în adevăratul sens al cuvântului.

2. De altfel, sunt de notorietate toate evenimentele din timpul desfășurării judecării apelului care confirmă faptul că la **nivelul Curții de Apel București s-a creat o ambianță nefavorabilă înfăptuirii justiției, având în vedere și mediatizarea intensă a subiectului.**

În acest sens, sunt următoarele:

a. **Arestarea dl. judecător Stan Mustață.** În dimineața zilei de 29.04.2014, judecătorul Stan Mustata, membru al completului care soluționa cauza a fost reținut de DNA și ulterior arestat preventiv (<http://anticoruptie.hotnews.ro>, 29.04.2014).

Ulterior trimiterii în judecată a magistratului Stan Mustață, pentru luare de mită și trafic de influență, rechizitoriul a fost făcut public, iar interceptările de convorbiri din dosar au fost publicate în presă și interpretate în diverse moduri.

Redau, în continuare, titlurile ce au ocupat primele pagini ale ziarelor după ce actul de rechizitoriul a fost dat publicității: “Intervenții la Mustață în cazul ICA – Voiculescu” (titlu de primă pagină în Puterea, 28.05.2014); “Judecătorul Mustață, sfătuit să scape de dosarul Voiculescu” (România Liberă, 28.05.2014); “Voiculescu și ICA – un dosar prea greu pentru judecătorul Mustață” (știri.tvr.ro, 28.05.2014); “**DNA: Judecătorul Stan Mustață ar fi urmat să pronunțe o soluție favorabilă în dosarul lui Voiculescu**” (www.gandul.info); “Interceptări despre Dosarul ICA. Judecătorul Mustață vroia soluție favorabilă pentru Voiculescu” (National, www.evz.ro, 27.05.2014); **DNA: Judecătorul Stan Mustață urma să îl ajute pe Dan Voiculescu** (www.digi24.ro). Anexez prezentei cereri publicațiile menționate.

Stenogramele DNA în cazul Stan Mustață demonstrează presiunile la care au fost supuși judecătorii din cadrul Curții de Apel București cu privire la soluționarea acestui dosar.

În acest sens reproduc un pasaj din rechizitoriul prin care a fost trimis în judecată magistratul Curții de Apel București dat publicității, constând o discuție dintre Ion Boraciu și Stan Mustață în care Boraciu întreabă „Tu nu poți să-i faci la dosarul acela vânt, să nu-l mai ai?” iar judecătorul îi răspunde „Păi asta-i fac!”. DNA reproduce și un comentariu al unei greșiri acuzate și ea în dosar: „Se abține și dacă i-o admite, a scăpat”;

- b. **Pensionarea la cerere a dl. judecător Florică Duță.** Cu privire la celălalt membru al completului investit să soluționeze cauza, judecătorul Florică Duță, la data de 23 iunie 2014, judecătorul a fost pensionat, la cererea sa, decretul de eliberare din funcție fiind semnat la această dată de Președintele României;
- c. Numirea directă a membrilor completului ce-au soluționat apelul.

În fapt, la data de 26 iunie 2014, după ce președintele completului inițial, Stan Mustață, a fost arestat preventiv pentru trafic de influență, iar celălalt membru, Florică Duță, s-a pensionat, a fost necesară repartizarea dosarului la un alt complet.

La data de 26 iunie 2014 Colegiul de Conducere al Curții de Apel București a dispus repartizarea cauzei completului format din judecătorii Mihalcea Mihai-Alexandru și a doamnei Bogdan Camelia, judecători la acea dată în cadrul Tribunalului București.

Precizez că cei doi judecători au fost promovați de la Tribunalul București prin Hotărârea nr. 730 din 18 iunie 2014 a Plenului CSM prin care s-a dispus: promovarea efectivă la Curtea de Apel București – Secția a II-a penala a domnului Mihalcea Mihai-Alexandru și a doamnei Bogdan Camelia, judecători la Tribunalul București, începând cu data de 01.07.2014.

Așadar, cei doi judecători și-au încetat activitatea la Tribunalul București la data de 30 iunie 2014, și-au început munca la Curtea de Apel București la data de 01 iulie 2014, iar repartizarea lor în acest dosar a avut loc la data de 26 iunie 2014, când încă activau în cadrul Tribunalului București.

Vă rog să constatați că această metodă este echivalentă cu numirea directă a celor doi judecători, cu desemnarea acestora în mod direct pentru soluționarea cauzei în care am avut calitatea de inculpat, printre altele, fiind astfel încălcat principiul repartizării aleatorii.

Astfel, deși cei doi judecători si-au început activitatea efectiv la Curtea de Apel București în data de 1 iulie 2014, în aceeași zi au judecat cauza în care am calitatea de inculpat, când au dispus instituirea sau, după caz, extinderea măsurilor asigurătorii împotriva unor inculpați și au respins toate cererile și excepțiile avocaților.

Noul complet de judecată a respins toate cererile și excepțiile formulate de toți avocații inculpaților, în dorința de a soluționa cu celeritate acest dosar, răspunzând astfel presiunilor DNA subliniate mai jos, cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor legale.

De altfel, suspiciunile trezite încă de la primul termen de judecată, au fost confirmate ulterior pe tot parcursul judecării apelului, constând în alte trei termene de judecată.

d. **Presiunile DNA, prin procuror-șef Codruța Kovesi.** Presiunile care au fost făcute și se fac în continuare asupra judecătorilor de la Curtea de Apel București DNA sunt publice și de netăgăduit. În acest sens, citez câteva titluri din presa scrisă, din care rezultă că s-a cerut judecarea acestui dosar cu celeritate chiar de către șefa DNA, invocându-se faptul că ar putea interveni prescripția până la sfârșitul anului, fapt nereal.

Sefa DNA cere accelerarea dosarului ICA - Laura Codruța Kovesi pune presiune pe completul care îl judeca pe Dan Voiculescu: *“Dupa calculele noastre, dosarul lui Voiculescu se va prescrie in decembrie anul acesta. Sper sa se dea o solutie definitiva pana la implinirea termenului de prescriptie”*; *“Kovesi cere un verdict în cazul lui Dan Voiculescu înainte de prescrierea faptelor”* (10 iunie 2014, www.romanialibera.ro); Procurorul șef al DNA, Laura Codruța Kovesi, a declarat că dosarul lui Dan Voiculescu se va prescrie în decembrie anul acesta, ceea ce înseamnă că fondatorul Partidului Conservator va scăpa de o eventuală condamnare. Kovesi a declarat că magistrații trebuie să pronunțe o soluție în acest caz (www.gandul.info) etc.

Mai mult, chiar după ce apelul a fost soluționat, într-o intervenție TV, procurorul șef al DNA, Laura Codruța Kovesi, a făcut comentarii cu privire la soluționarea cauzei, declarând că judecătorul Stan Mustata, trimis în judecată, a tergiversat dosarul ICA al lui Dan Voiculescu, apreciind faptul că magistratul nu a mai judecat acest dosar *“Cred ca a fost important ca un judecator suspectat de fapte de coruptie nu a mai judecat acest dosar, judecatorul Stan Mustata fiind arestat. Acest judecator a tergiversat dosarul”*, 11 august 2014, la Adevarul Live (www.ziare.com).

Precizez că acest judecător a făcut parte din complet la primul termen de judecată, 07.03.2014, când a acordat termen în vederea angajării de apărători, la termenul din 08.04.2014, când a formulat cerere de abținere, și 15.04.2014 când a amânat pronunțarea asupra unor excepții și chestiuni prealabile, pentru data de 29.04.2014, când a fost arestat. Prin urmare, este inadmisibil ca un astfel de mod de conducere a procesului să fie numit tergiversare.

Procesul în care am fost judecat de către Curtea de Apel, redefiniște temenii juridici ce compun noțiunea de termen rezonabil prevăzut de dreptul la un proces echitabil (art. 6 par. 1 Cedo). Astfel amânarea pronunțării asupra unor excepții și chestiuni prealabile, ridicate de 12 inculpați, se numește „tergiversare”, iar soluționarea apelurilor a 12 inculpați în 4 termene de judecată, în ședințe maraton de aproximativ 12 ore, prin respingerea tuturor cererilor și încălcarea oricăror norme procesuale se numește „celeritate”.

Toate acestea culminând cu intervenția șefului statului într-o emisiune TV, cu privire și la această cauză, în timpul ședinței de judecată din data de 03.08.2014, când s-a acordat cuvântul pe fond.

În aceste condiții, apreciez că se impune ca judecata faptelor pentru care am fost trimis în judecată să se efectueze de o instanță independentă și imparțială, iar nu de o instanță asupra căreia planează suspiciuni reale de parțialitate. Arăt că în jurisprudența Curții europene a drepturilor omului s-a conturat o teorie a aparenței în ceea ce privește imparțialitatea obiectivă a magistratului, potrivit căreia orice suspiciune care planează asupra unei instanțe de judecată trebuie înlăturată prin schimbarea judecătorului atunci când pentru un observator obiectiv și imparțial o astfel de instanță de judecată creează aparențe de parțialitate. S-a subliniat că aparențele de imparțialitate au un rol deosebit deoarece, într-o societate democratică, tribunalele trebuie să inspire justițiabililor deplină încredere (C. Bîrsan, *Convenția europeană a drepturilor omului. Comentariu pe articole*. Ediția 2, Ed. C.H.Beck, București, 2010, p. 476).

Art. 6 din Convenția Europeană a drepturilor Omului, impune statelor obligația de a crea un sistem judiciar, care să garanteze neutralitatea instanței. Neutralitatea este o caracteristică a instanței și un drept al oricărei persoane cu valoare absolută, în sensul în care aceasta nu poate face obiect al unor limitări și nici al renunțării părților la el.

Prin jurisprudența sa, Curtea a arătat că nu este necesar ca cel care invocă lipsa de neutralitate a instanței să probeze că, în realitate, aceasta nu a fost neutră față de părți, ci este suficient să probeze faptul că, pentru un observator exterior cauzei, există aparența unei lipse de neutralitate. Prin hotărârea Piersack c. Belgia, Curtea a menționat, pentru prima oară, principala rațiune care justifică utilizarea aparenței cu scopul de a determina neutralitatea judecătorului, precizând că, pentru ca un tribunal să inspire publicului încrederea indispensabilă justiției, este necesar apelul la aparența pe care o creează anumite aspecte din activitatea judecătorului.

Toate aspectele anterior prezentate creează cel puțin un dubiu asupra imparțialității judecătorilor secției penale. În același sens a opinat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care în jurisprudența sa a admis, de mai multe ori, faptul că lipsa de neutralitate nu este decât rareori o realitate palpabilă. De aceea, recunoașterea unor indicii de lipsă de neutralitate, a unei aparențe în acest sens, este suficientă pentru a înlătura prezumția de neutralitate a judecătorului. Este perfect de adevărat că, de multe ori, este posibil să existe indicii de lipsă de neutralitate, iar judecătorul să fie neutru, însă nu se întâmplă nimic dacă, într-o astfel de situație, litigiul va fi judecat de către un alt magistrat. Teoria a fost întărită ulterior, Curtea ajungând să afirme că un simplu dubiu, oricât de puțin justificat ar fi, este suficient pentru a altera imparțialitatea instanței în discuție.

Totodată, cu privire la imparțialitatea care trebuie să caracterizeze un tribunal, Curtea a precizat constant că aceasta trebuie să aprecieze, atât din punct de vedere subiectiv, prin încercarea de a determina convingerile personale ale unui anumit judecător la un anumit moment, dar și din punct de vedere obiectiv, verificând dacă acesta oferă suficiente garanții pentru a exclude orice bănuială legitimă ce s-ar putea arunca asupra sa (CEDO, hot. Procola c. Luxemburg, 28 septembrie 1995).

În concluzie, apreciez că doar prin strămutarea prezentei cauze la o altă instanță egală în grad se va putea asigura desfășurarea normală a procesului, cu respectarea tuturor principiilor necesare asigurării unei judecăți echitabile, proces în care să nu planeze, niciun moment, asupra judecătorilor bănuielei cu privire la lipsa lor de imparțialitate.

În temeiul art. 72 alin. 5 C.pr.pen. vă solicit să dispuneți înaintarea de îndată a prezentei cereri Înaltei Curți de Casație și Justiție împreună cu înscrisurile anexate constând în articole de presă și transcrieri ale unor emisiuni TV.

Totodată, în temeiul art. 364 alin. (4) C.pr.pen., solicit să fiu judecat în lipsă, urmând să fiu reprezentat de avocatul meu ales.

Anexez prezentei cereri articolul doamnei judecător Bogdan Camelia, „*Reflecții asupra unor situații de incompatibilitate a judecătorului în legea procesual-penală*” – www.juridice.ro.

În drept, îmi întemeiez cererea de strămutare pe dispozițiile art. 71 și urm. din Codul de procedură penală.

București
26.08.2014

DAN VOICULESCU
prin avocat Gh. Mateuț

DOMNULUI PREȘEDINTE AL CURȚII DE APEL BUCUREȘTI